

Adam Perníkář
Dezorient Express

Grada Publishing, 2017, 224 stran

TEXT JAKUB ŠÍMA

HODNOCENÍ 50 %

Jedna kapela, šest let, stovky koncertů a jedna kniha plná fotek. Adam Perníkář fotil Prago Union a Champion Sound po dobu jejich společné existence a objel s nimi akce od Čarodějalesu až po světové klání hiphopových tanečnicků Juste Debout v Paříži. Kromě snímků a několika předmluv najdete v knize už jen dobře známé citáty veršů Prago Union, zatímco jakékoliv texty, které by dokázaly navodit atmosféru a nahodit kontext, schází.

Možnost zachytit naturalismus nekonečných koncertních turné se zde přímo nabízí a některým snímkům se to také daří – ale bohužel právě jen některým. Dokumentární snímání na černobílý film je metodou, která dokáže znásobit syrovost okamžiku a tím odhalit momenty, které jsou v danou chvíli nepostřehnutelné. A právě objevování nezjevného, zachycování příliš prchavých nebo netušených momentů dává dokumentární fotografii smysl. Dezorient Express mnoho takového neskýtá.

Všednost a obyčejnost k nekonečným tour po českých kulturácích nepochybně patří, ale jen z málo které fotografie dokáže dýchnout atmosféra místa nebo okamžiku. Nejvděčnější jsou nakonec snímky zvukaře Tomáše Sochůrka za pultem v prázdných sálech, naopak na fotografiích zachycujících členy kapely ležící, spící nic netušeného nenajdete. Kniha jako celek tak bude sloužit hlavně jako rodinné album, nad kterým si všichni zúčastnění za několik let s láskou zavzpomínají. My ostatní budeme hledat důvod k listování jen těžko.

Jakuba Katalpa
Doupe

Host, 2017, 312 stran

TEXT JIŘÍ ZAHRADNICKÝ | MODERNI-REVUE.CZ

HODNOCENÍ 88 %

Do širšího povědomí se Jakuba Katalpa dostala před pěti lety románem Němci, v němž dokázala suverénním způsobem skloubit palčivě a bolestně téma s neotřelým jazykem a hlubokým ponorem do nitra postav. Čtenář, jemuž se tehdy Katalpa zaryla pod kůži, samozřejmě očekával, že autorka bude ve svých dalších prózách pokračovat osvědčeným stylem. Ta však vykročila úplně jiným směrem. Její nový román Doupe je modelovou prózou ze současnosti napsanou úsporným, strohým jazykem.

Katalpa se při psaní nechala inspirovat Fowlesovým thrillerem Sběratel, který vyšel česky poprvé v roce 1988 a vzápětí se stal jednou z kultovních překladových próz. Podobně jako Fowlesův Frederick Clegg, vybuduje Katalpina ovdovělá Květa ve své vilce na Hanspaulce sklepní doupe, do něhož lapí svého vysněného vězně. Tím však veškerá podobnost končí, protože příběh se zanedlouho začne vyvíjet neočekávaným směrem – opečovávanému pošťákovvi Ptáčkovi se sklepní život zalíbí, protože má právě rozečteno tolik knih...

Román nabízí dvě další paralelní roviny s postavami, které se také pokoušejí dostat ze svých „doupat“: slabošským ajťákem Hidekím, jenž pečuje o nevláčetelně nemocnou manželku Akiko a neví, jak z toho ven, a starou Vietnamkou Hong, která si v Praze připadá doslova jako pták v kleci. Katalpa k sobě příběhy dovede tak, aby se vzájemně dotkly; naštěstí je nenechá násilně protnout. I když oproti Němcům nedisponuje novinka takovou bezprostředností, pořádný kus života v ní přece jen zůstal. Zejména syrový příběh manželství Hidekiho a Akiko, které zle pošramotí zhubná nemoc, je až mrazivě uvěřitelný.

Terry O'Neill, Gered Mankowitz
Rolling Stones 1963-1965: Na cestě za hvězdnou slávou

Omega, 2017, překlad Jiří Stárek, 240 stran

TEXT JIŘÍ V. MATÝSEK

HODNOCENÍ 90 %

The Rolling Stones jsou už roky nesmrtelnou jistotou, avšak neškodí si připomenout, že tomu tak nebylo vždycky. Českého překladu se teď po letech dostalo i fotografické publikaci s podtitulem Na cestě za hvězdnou slávou. Ta prostřednictvím snímků Terryho O'Neilla a Gereda Mankowicze, pozdějších hvězd hudební fotografie, dokumentuje první dva roky jejich kariéry. A funguje na výbornou nejen jako dokument o kapele v rozpuku, ale i jako výpověď o době, která je počátkem pro rock jako takový.

Terry O'Neill na svých fotografiích zastihuje mladé muzikanty většinou v civilu, v šatně, při jídle, odpouštění. Spíše menšinu tvoří fotky z koncertů – ty jsou ještě navíc z televizních vystoupení, takže focené za ideálních studiových podmínek a jako takové trochu sterilní. Opravdová hodnota se skrývá ve druhé, žel kratší části knihy, která shromažďuje fotky Gereda Mankowicze. Zde máme možnost sledovat mladou kapelu na velkém americkém turné a konečně i s pořádnými koncertními fotkami. Ty zachycují přirozené vystupování kapely před skutečným publikem, i vyrovnávání se ledva dvacetiletého Mankowicze se svěřeným úkolem. Jeho fotky srší nápady, mají atmosféru i výrazné výtvarné kvality.

Fotografie doprovází citáty aktérů a letmé, poněkud zbytečné komentáře. Zajímavější by bylo častější proložení dobovými úryvky z tisku (ty jsou všehovšudy dva), které by autentičnost obrazů podtrhlo a ukázalo i jiný pohled na vzestup kapely, než je ten citelně obdivný, který z fotek číší. To je ale jen drobná skvrnka na krásě jinak povedené publikace.